

การศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนตามแนวทาง
Outcome-Based Education (OBE)
กรณีศึกษาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

**The Study of Chinese Curriculum
Development in Accordance with the OBE
Guidelines: A Case Study of Chinese for Business
Communication Program,
Prince of Songkla University, Surat Thani Campus**

Received: January 21, 2020

พิชัย แก้วบุตร¹

Revised: April 24, 2021

Pichai Kaewbut

Accepted: June 1, 2021

Abstract

The objective of this research is to study the development of Chinese curriculum in accordance with the OBE guidelines to meet the needs of learners, local entrepreneurs and society by collecting data from 1) 527 questionnaires from secondary school students from 14 provinces in the southern region; 2) 112 questionnaires regarding the competencies of graduates from entrepreneurs in various fields in the southern region of Thailand; and 3) comments and suggestions

¹ อาจารย์ประจำวิทยาลัยนานาชาติ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี
Lecturer, International College Surat Thani Campus, Prince of Songkla University,
Surat Thani Campus

Corresponding Author: shi_yu16@hotmail.com

obtained from 8 academic and entrepreneur representatives at the meeting of Chinese curriculum development.

The results showed that 1) Chinese curriculum should be the integration between Chinese language and business; 2) the structure of the curriculum is 3 + 1, with students studying for 3 years in Thailand and 1 year in China; 3) the curriculum needs to develop in accordance with the OBE guidelines, with at least 70% of all courses in the program using Active Learning techniques, at least 50% of the number of credits regarding those being categorized as area-specific courses in the program using Work Integrated Learning (WIL) approaches, including ongoing program support to promote graduates' excellence in Chinese in various fields; 4) Chinese language proficiency level of the graduates must at least be equivalent to the HSK Chinese Proficiency Test level 4 prior to graduation.

Keywords: Chinese curriculum, OBE (Outcome-Based Education), business

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผู้ประกอบการ ท้องถิ่นและสังคมตามแนวทาง OBE (Outcome-Based Education) โดยเก็บข้อมูลจาก 1) แบบสอบถามจากผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตภาคใต้ทั้ง 14 จังหวัด จำนวน 527 ฉบับ 2) แบบสอบถามสมรรถนะของบัณฑิตจากผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ ในเขตภาคใต้ จำนวน 112 ฉบับ และ 3) การจัดประชุมเกี่ยวกับการจัดทำหลักสูตรภาษาจีนโดยมีผู้แทนฝ่ายวิชาการและฝ่ายผู้ประกอบการร่วมแสดงความคิดเห็นจำนวน 8 ท่าน

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรภาษาจีนควรเป็นหลักสูตรบูรณาการศาสตร์ระหว่างภาษาจีนกับธุรกิจ 2) โครงสร้างของหลักสูตรเป็นลักษณะ 3 + 1 กล่าวคือ ผู้เรียนศึกษาในประเทศไทย 3 ปีและในประเทศจีน 1 ปี 3) หลักสูตรต้องพัฒนาขึ้นตามแนวทาง OBE และจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ในรายวิชาทั้งหมดของหลักสูตรรวมทั้งจัดการศึกษาเชิงบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work Integrated Learning: WIL) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของหน่วยกิตในหมวดรายวิชาเฉพาะ และ 4) ระดับความรู้ภาษาจีนของบัณฑิตก่อนจบการศึกษาต้องไม่ต่ำกว่าการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4 และจัดโครงการสนับสนุนส่งเสริมให้บัณฑิตมีความเป็นเลิศด้านภาษาจีนในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: หลักสูตรภาษาจีน OBE (Outcome-Based Education) ธุรกิจ

บทนำ

จังหวัดสุราษฎร์ธานีเป็นจังหวัดหนึ่งในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและหลากหลาย และยังเป็นหนึ่งในจังหวัดหลักที่สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (องค์การมหาชน) หรือ สสปน. (Thailand Convention & Exhibition Bureau: TCEB) ได้ประกาศให้เป็นไมซ์ซิตี (MICE city) ระดับชาติ ซึ่ง MICE (Meetings, Incentive, Conventions and Exhibitions) หรืออุตสาหกรรมการจัดประชุมนานาชาติ การท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัล และการจัดแสดงสินค้านานาชาติดังกล่าวเป็นอุตสาหกรรมบริการด้านหนึ่งที่กำลังมีบทบาทและสร้างรายได้ให้แก่ประเทศเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลสถิติของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาที่สำรวจจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาใช้บริการ ณ ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างปี พ.ศ. 2559 - 2560 พบว่าในปี พ.ศ. 2559 มีจำนวนนักท่องเที่ยวรวม 1,423,698 คน ส่วนปี พ.ศ. 2560 มีจำนวนนักท่องเที่ยว รวม 1,525,301 คน ดังนั้นในช่วงเวลาดังกล่าวจำนวนนักท่องเที่ยวมีเพิ่มขึ้น รวม 101,603 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และเป็นผลให้จังหวัดสุราษฎร์ธานี

เป็นเมืองสำคัญเมืองหนึ่งในการต้อนรับนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกตามข้อมูลสถิติของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาประจำปี 2561 ในที่นี้กลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดดคือ นักท่องเที่ยวชาวจีน ซึ่งมีทั้งนักท่องเที่ยวจากจีนแผ่นดินใหญ่ (เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 57.09) ไต้หวัน (เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 16.02) และฮ่องกง (เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 13.85) (Kaewbut, 2020, p. 91) และนักท่องเที่ยวชาวจีนเหล่านี้สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศไทย เป็นจำนวนถึง 319,964 ล้านบาท (Kaewbut, 2020, p. 91)

นอกจากนี้ จากการสำรวจพบว่า ผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคใต้คิดเป็นร้อยละ 67.6 มีความสนใจศึกษาต่อในหลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี และผลสำรวจจากผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ภาคใต้เห็นว่า ภาษาจีนมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในปัจจุบันเป็นอย่างมากคิดเป็นร้อยละ 61.1 และบัณฑิตควรมีความรู้ภาษาจีนเพื่อใช้ในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 57.1 ซึ่งจากผลสำรวจดังกล่าวทำให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีซึ่งเป็นเสาหลักทางวิชาการในเขตพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้เรียนและผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีความต้องการศึกษาภาษาจีนในอนาคตและเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสมรรถนะทางภาษาต่างประเทศ (ภาษาจีน) ให้แก่บัณฑิตก่อนจบออกไปประกอบอาชีพในสถานประกอบการด้านต่าง ๆ ทั้งในภาคใต้และภูมิภาคอื่น ๆ

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี เพื่อให้การออกแบบหลักสูตร รูปแบบ ลักษณะและรายละเอียดรายวิชาสอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนและผู้ประกอบการในพื้นที่ที่มีความต้องการภาษาจีนในปัจจุบัน และเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ในการพัฒนาหลักสูตรที่จะต้องเป็นไปตามแนวทาง OBE (Outcome-Based Education) คือการ

นำเอาผลลัพธ์การเรียนรู้ของหลักสูตรที่ได้มาจากการสำรวจความต้องการจำเป็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียด้านต่าง ๆ มาออกแบบรายวิชาในหลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานีได้เป็นทางเลือกหนึ่งของผู้เรียนในเขตพื้นที่ภาคใต้และเป็นหนึ่งในเสาหลักของการพัฒนาบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถด้านภาษาจีนที่เหมาะสมกับสถานการณ์ของตลาดแรงงานปัจจุบัน

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ที่ตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียน ผู้ประกอบการ ท้องถิ่นและสังคมตามแนวทาง OBE

วิธีการศึกษา

งานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิจัยโดยการจัดทำแบบสอบถามและการจัดประชุม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แบบสอบถามความต้องการจำเป็นต่อหลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญภายในมหาวิทยาลัย จัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความต้องการจำเป็นกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคใต้ ซึ่งเป็นพื้นที่บริการหลักของมหาวิทยาลัยและหลักสูตรที่มีต่อลักษณะ รูปแบบ รายวิชา และเป้าหมายในการพัฒนาบัณฑิตของหลักสูตรภาษาจีนมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วยข้อมูลด้านต่าง ๆ ได้แก่ (1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ความต้องการจำเป็นต่อหลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี (3) ความต้องการจำเป็นต่อรูปแบบของหลักสูตรฯ (รูปแบบโครงสร้างของการจัดการเรียนการสอน เช่น รูปแบบ “4+0” / “3+1” / “2+2” ศึกษาในประเทศไทย+ประเทศจีน) และ (4) ความคิดเห็นอื่น ๆ ที่มีต่อหลักสูตร โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตภาคใต้ทั้ง 14 จังหวัด ผ่านศูนย์เครือข่าย

ส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนและโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในโครงการความร่วมมือต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย จำนวน 527 ฉบับ

2) แบบสอบถามสมรรถนะของบัณฑิตหลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี จัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในสมรรถนะของบัณฑิตหลักสูตรภาษาจีนด้านต่าง ๆ โดยรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ เช่น งานท่าอากาศยาน สายการบิน การโรงแรม งานบริการ ธุรกิจทั่วไป บริษัทนำเข้าส่งออกและหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน เป็นต้น จำนวน 112 ฉบับ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ได้ทำบันทึกข้อตกลงและความร่วมมือด้านต่าง ๆ และมีนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเข้าฝึกประสบการณ์และสหกิจศึกษาในหน่วยงานนั้น ๆ ประกอบด้วยข้อมูลด้านต่าง ๆ ได้แก่ (1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม (2) ความเห็นต่อการศึกษาภาษาจีน (3) ความต้องการในสมรรถนะของบัณฑิต และ (4) ความคิดเห็นอื่น ๆ

3) การจัดประชุมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีน มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี โดยผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวิชาการรวมจำนวน 4 ท่าน ได้มาจากการคัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยจำนวน 2 ท่านและผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยชั้นนำภายนอกจำนวน 2 ท่านซึ่งทั้ง 4 ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิและมีความเชี่ยวชาญในศาสตร์ด้านภาษาจีนและมีประสบการณ์สอนภาษาจีนในระดับอุดมศึกษาเป็นระยะเวลานาน ในส่วนของผู้แทนฝ่ายผู้ประกอบการจำนวนรวม 4 ท่าน มาจากการเสนอชื่อและคัดสรรสถานประกอบการทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่ที่มีความเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพด้านภาษาจีน การบริการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับชาติ โดยได้คัดเลือกผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายผู้ประกอบการ จำนวน 4 ท่าน ประกอบด้วย 1) ผู้ประกอบการด้านการนำเข้าส่งออกระหว่างประเทศ 2) ผู้ประกอบการด้านอุตสาหกรรมบริการโรงแรมและงานบริการ 3) ผู้ประกอบการด้านองค์กรความร่วมมือระหว่างประเทศ และ

4) ผู้ประกอบการด้านบริษัทกฎหมายไทย-จีน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ตามแนวทาง OBE

ผลการศึกษา

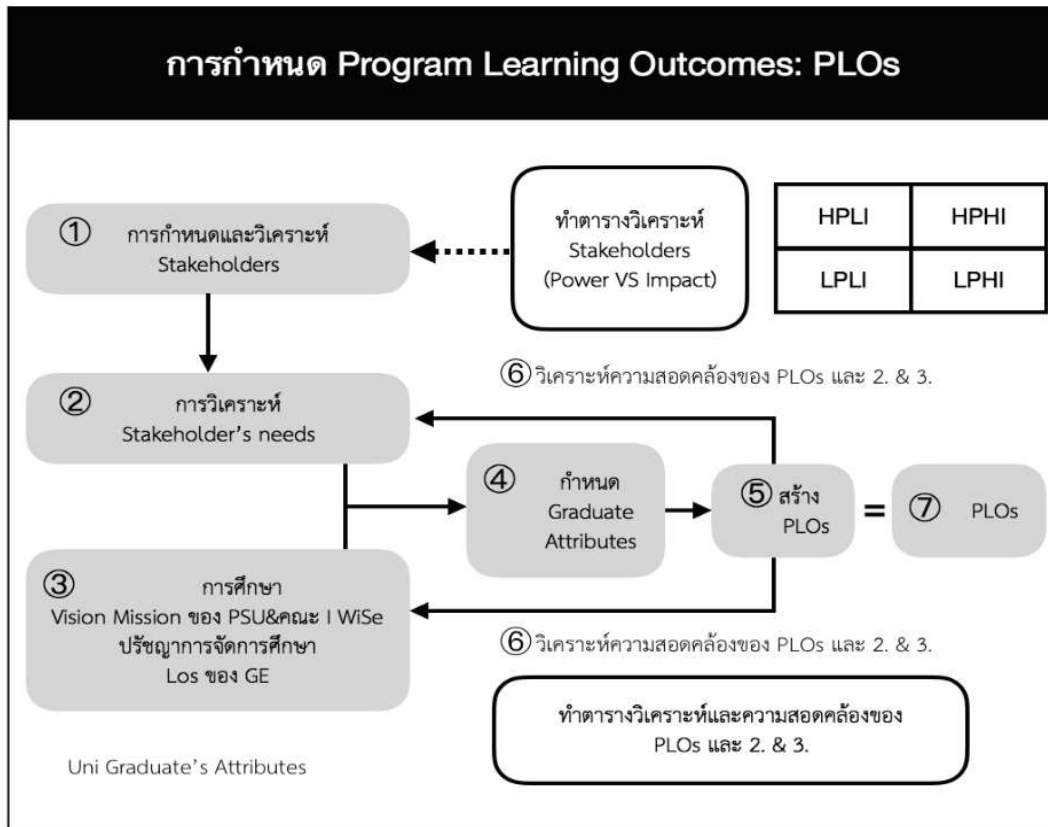
ผลการวิจัยนำเสนอ 3 ประเด็น คือ 1) หลักการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE เป็นการกล่าวนำองค์ความรู้เกี่ยวกับ OBE การศึกษาและการประยุกต์ใช้ OBE กับการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ 2) ผลสรุปจากความต้องการของ Stakeholders ฝ่ายต่าง ๆ ประกอบด้วย ผลสรุปในมิติต่าง ๆ ของผู้เรียน ผู้ประกอบการ และผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวิชาการ และ 3) ผลการพัฒนาหลักสูตรตามแนว OBE ของหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ กล่าวถึงรูปแบบโครงสร้างและแนวทางการพัฒนาโดยข้อมูลในด้านต่าง ๆ

1. หลักการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE

หลักการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE เป็นนโยบายที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ส่งเสริมให้หลักสูตรใหม่ต่าง ๆ รวมถึงหลักสูตรเดิมจะต้องปรับปรุงหลักสูตรโดยจัดทำอย่างเคร่งครัดเพื่อให้สอดคล้องกับการผลิตบัณฑิตและความต้องการของผู้ประกอบการในการใช้บัณฑิตตามสภาวะการณ์ปัจจุบัน โดยมีรายละเอียดการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE (แผนภาพ 1)

แผนภาพ 1

การแสดงการกำหนด PLOs ของหลักสูตร

ที่มา : โครงการอบรมการจัดทำหลักสูตรตามแนวทาง OBE
(การจัดทำหลักสูตรตามแนวทาง OBE, ม.ป.ป.)

1. การกำหนดและวิเคราะห์ Stakeholders การกำหนดผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือ Stakeholders สามารถยึดตามหลักการตามแนวทาง OBE ดังนี้

1) High Power / Low Impact (HPLI) ผู้ที่มีอิทธิพลต่อหลักสูตรในระดับสูงแต่มีผลกระทบต่อหลักสูตรค่อนข้างน้อย เช่น ผู้บริหารเป็นผู้กำหนดนโยบายและโครงสร้างต่าง ๆ ในการพัฒนาหลักสูตรมีอิทธิพลต่อการกำหนดทิศทางของหลักสูตรแต่ได้รับผลกระทบต่อหลักสูตรค่อนข้างน้อยเนื่องจากเป็นผู้กำหนดนโยบายไม่ใช่ผู้ปฏิบัติงานในหลักสูตร

2) High Power / High Impact (HPHI) ผู้ที่มีอิทธิพลและมีผลกระทบต่อหลักสูตรในระดับสูง เช่น ผู้ประกอบการเป็นหนึ่งในผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญของหลักสูตรซึ่งเป็นผู้กำหนดความต้องการในสมรรถนะของบัณฑิต โดยจัดเป็นกระบวนการสำคัญในการกำหนดรายวิชาหรือโครงสร้างของหลักสูตร นอกจากนี้ ผู้ประกอบการก็ได้รับผลกระทบในระดับสูงเช่นกันเนื่องจากเป็นผู้ใช้บัณฑิตที่หลักสูตรนั้น ๆ เป็นผู้ผลิตหรือผู้เรียนก็ถือเป็นส่วนหนึ่งของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำคัญของหลักสูตรซึ่งเป็นผู้เรียนในหลักสูตรนั้น ๆ เป็นผู้ทำให้ปัญหาหรือช่องว่างในหลักสูตรและผลสัมฤทธิ์ต่าง ๆ เห็นชัดมากขึ้นและผู้เรียนก็เป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรงเช่นกัน เนื่องจากในท้ายที่สุดผู้เรียนคือบัณฑิตของหลักสูตรนั้น ๆ

3) Low Power /Low Impact (LPLI) ผู้ที่มีอิทธิพลและมีผลกระทบต่อหลักสูตรค่อนข้างน้อย เช่น หน่วยงานราชการทั่วไป เนื่องจากหลักสูตรเป็นการจัดทำเพื่อตอบสนองงานด้านธุรกิจและการบริการ หน่วยงานในภาครัฐจึงมีอิทธิพลและมีผลกระทบต่อหลักสูตรค่อนข้างน้อย

4) Low Power /High Impact (LPHI) ผู้ที่มีอิทธิพลต่อหลักสูตรน้อยแต่มีผลกระทบต่อหลักสูตรในระดับสูง เช่น มหาวิทยาลัยที่ทำความร่วมมือคู่ขนานกับหลักสูตรซึ่งอาจเป็นเพียงการไปเยือนเพื่อศึกษาระยะสั้นเป็นลักษณะการศึกษาตามหลักสูตรประกาศนียบัตรเพื่อเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียนจึงอาจมีบทบาทกับการออกแบบโครงสร้างหลักสูตรค่อนข้างน้อยแต่ก็เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียหนึ่งที่ได้รับผลกระทบจากหลักสูตรโดยตรง

การกำหนดและวิเคราะห์ Stakeholders เป็นการกำหนดและวิเคราะห์เฉพาะทางของหลักสูตรนั้น ๆ ซึ่งในการพัฒนาหลักสูตรแต่ละหลักสูตรอาจมีการกำหนดและวิเคราะห์ Stakeholders ที่แตกต่างกันเนื่องจากมีโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละหลักสูตรและความต้องการของพื้นที่ที่แตกต่างกัน

2. การวิเคราะห์ Stakeholder's needs การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับความบกพร่องหรือสิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงและสามารถนำข้อมูลนั้นมาเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ถูกทาง (Suwimon, 1999, p. 26) โดยความต้องการจำเป็นแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ ระดับที่ 1 ความต้องการจำเป็นทางกายภาพ (Physiological needs) ระดับที่ 2 ความต้องการจำเป็นด้านความปลอดภัย (Safety needs) ระดับที่ 3 ความต้องการจำเป็นด้านความรักและการเป็นเจ้าของ (Love and belonging needs) ระดับที่ 4 ความต้องการจำเป็นในการเห็นคุณค่าในตัวตน (Esteem needs) และระดับที่ 5 ความต้องการจำเป็นในการบรรลุศักยภาพของตนเอง (Self-actualization needs) (Yurarach, 2011, p. 33) Wongwanich (2007) กล่าวว่า ความต้องการจำเป็น 4 ระดับแรกจัดอยู่ในประเภทของความต้องการจำเป็นบกพร่อง (Deficit needs) หมายถึง หากไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการจำเป็นนั้นก็จะยังคงอยู่ในสภาวะที่บกพร่องหรือขาดแคลน ดังนั้นการประเมินความต้องการจำเป็นจึงเป็นสิ่งสำคัญในการวิเคราะห์ เพื่อแสวงหาความแตกต่างระหว่างสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันกับผลลัพธ์ที่พึงปรารถนา ให้เกิดขึ้นและจัดเรียงลำดับตามความสำคัญและเลือกความต้องการจำเป็นนั้นมาแก้ไข เพื่อให้สอดคล้องกับผลลัพธ์ที่องค์กรหรือบุคคลพึงปรารถนา

ทั้งนี้ ความต้องการของ Stakeholders ที่จัดทำขึ้น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ความต้องการของ Stakeholders ฝ่ายวิชาการที่มีความจำเป็นต้องควบคุมคุณภาพและมาตรฐานของบัณฑิตในหลักสูตรให้มีสมรรถนะตรงไปตามเกณฑ์มาตรฐานที่มหาวิทยาลัยกำหนด 2) ความต้องการของ Stakeholders ฝ่ายผู้ประกอบการที่มีต่อการผลิตบัณฑิตให้ตรงตามความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานซึ่งปัจจุบันปัจจัยดังกล่าวเป็นปัจจัยที่สำคัญมากคือ การผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะในการทำงานควบคู่กับองค์ความรู้ทางวิชาการ และ 3) ความต้องการของ Stakeholders ฝ่ายผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดของหลักสูตร ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดในหัวข้อความต้องการของ Stakeholders ฝ่ายต่าง ๆ ต่อไป

3. การศึกษาวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัย เป็นการศึกษาวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะหรือวิทยาลัยที่เป็นต้นสังกัด เพื่อให้การพัฒนาหลักสูตรสอดคล้องไปตามวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะหรือวิทยาลัยที่เป็นต้นสังกัด ซึ่งหลักสูตรมีความเกี่ยวข้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ คณะและวิทยาลัยต้นสังกัด ดังนี้

วิสัยทัศน์ : เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความเป็นผู้นำทางวิชาการที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้ และเชื่อมโยงสู่เครือข่ายสากลรวมถึงการผสมผสานและประยุกต์ความรู้บนพื้นฐานประสบการณ์และการปฏิบัติสู่การสอนเพื่อสร้างปัญญา คุณธรรม สมรรถนะและโลกทัศน์สากล กล่าวคือ หลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจออกแบบหลักสูตรเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญด้านภาษาจีนเพื่อรองรับธุรกิจและการท่องเที่ยวซึ่งเป็นศักยภาพพื้นฐานของภาคใต้และส่งเสริมธุรกิจดังกล่าวสู่ประเทศต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาจีนในการติดต่อสื่อสาร หลักสูตรส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เรียนในประเทศเจ้าของภาษาเพื่อให้เข้าใจวัฒนธรรมจีนที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นซึ่งจะเป็นปัจจัยที่สำคัญในการติดต่อสื่อสารรวมถึงการสร้างสมรรถนะและโลกทัศน์สากลของบัณฑิตในหลักสูตร นอกจากนี้ หลักสูตรยังเน้นให้บัณฑิตสามารถสร้างปัญญาสั่งสมประสบการณ์ต่าง ๆ ผ่านการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติรวมถึงการจัดการเรียนการสอนที่ปลูกฝังและส่งเสริมคุณธรรม โดยหลักสูตรได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ของรายวิชาต่าง ๆ ของหลักสูตรให้สอดคล้องกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย คณะและวิทยาลัย ในมิติต่าง ๆ

4. กำหนด GA (Graduate Attributes) คือ การกำหนดลักษณะอันพึงประสงค์ของบัณฑิตที่จบในหลักสูตรว่าควรมีลักษณะเด่นด้านใดบ้างหรือควรมีลักษณะอันพึงประสงค์อย่างไรบ้างโดยกำหนดจากผลสรุปของ Stakeholder's needs ในแต่ละด้าน

5. การสร้าง PLOs (Program Learning Outcomes) คือ การใส่องค์ประกอบของ PLOs ที่จะสะท้อนออกมาในมิติต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย A: Attitude S: Skills

K: Knowledge ซึ่งเมื่อได้องค์ประกอบภายในด้านต่าง ๆ ของ PLOs แล้ว ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นฐานสำคัญในการออกแบบรายวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับ PLOs ซึ่ง PLOs ก็จะสามารถสอดคล้องกับ GA และ Stakeholder's needs เป็นวงทับซ้อนต่อไปเรื่อย ๆ

6. การวิเคราะห์ PLOs หมายถึง หลังจากจัดทำ PLOs แล้วจะต้องนำ PLOs เหล่านั้นมาวิเคราะห์ว่า มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยหรือวิสัยทัศน์ของคณะหรือไม่ซึ่ง PLOs ในแต่ละข้อควรจะต้องตอบสนองวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยหรือวิสัยทัศน์ของคณะอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

7. PLOs ของหลักสูตร หมายถึง เมื่อวิเคราะห์ PLOs ในมิติต่าง ๆ เพื่อจัดทำ PLOs ของหลักสูตรจะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานอุดมศึกษาแห่งชาติ ในที่นี้คณะกรรมการผู้จัดทำหลักสูตรภาษาจีนจึงได้จัดทำ PLOs จำนวน 7 ข้อ ซึ่งมีความสอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานอุดมศึกษาแห่งชาติ (ตาราง 1)

มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

1. ด้านคุณธรรมจริยธรรม

1.1 มีวินัยมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม

1.2 ยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมซื่อสัตย์สุจริตเสียสละคำนึงถึงผลประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน

1.3 มีจรรยาบรรณทางวิชาการและวิชาชีพ

2. ด้านความรู้

2.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการและทฤษฎีที่สำคัญในสาขาวิชาและศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

2.2 สามารถบูรณาการความรู้ในสาขาวิชากับความรู้ในศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2.3 สามารถประยุกต์ความรู้และทฤษฎีสู่การปฏิบัติ

2.4 สามารถติดตามความเปลี่ยนแปลงทางวิชาการทั้งศาสตร์ในสาขาวิชาและศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง

3. ด้านทักษะทางปัญญา

3.1 มีความสามารถในการคิดอย่างเป็นระบบ มีวิจารณญาณหรือ
ดุลยพินิจในการแก้ไขปัญหาในสถานการณ์ต่าง ๆ

3.2 มีความสามารถในการประยุกต์ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด
หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ

3.3 มีความใฝ่รู้สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จาก
แหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่หลากหลายได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 มีความสามารถในการทำงานเป็นทีมกับผู้อื่นอย่างมี
ประสิทธิภาพ

4.2 มีความรับผิดชอบในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่าง
ต่อเนื่อง

4.3 มีความสามารถในการปรับตัวร่วมกิจกรรมและปฏิสัมพันธ์
กับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี

5.1 สามารถสื่อสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษทั้งการพูด การฟัง
การอ่าน การเขียน การสรุปประเด็นและการนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5.2 มีทักษะความรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่นเพื่อการ
ค้นคว้าได้อย่างเหมาะสมและจำเป็น

5.3 สามารถเลือกและประยุกต์ใช้เทคนิคทางสถิติหรือคณิตศาสตร์
ที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

5.4 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นและรวบรวม
ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์

ตาราง 1

ความสัมพันธ์ระหว่างผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตรกับมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานอุดมศึกษาแห่งชาติ

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร	ด้านคุณธรรม จริยธรรม			ด้านความรู้			ทักษะทางปัญญา			ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี							
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	2.4	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3	5.4
PLO1 สามารถใช้ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องรับการเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ต่างๆ				✓		✓		✓	✓				✓	✓	✓		✓
PLO2 สามารถทำวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ในมิติที่หลากหลาย			✓	✓		✓	✓		✓	✓						✓	
PLO3 มีความเข้าใจเห็นคุณค่าในวัฒนธรรมไทย-จีน และมีความรอบรู้เกี่ยวกับประเทศไทยในบริบทที่หลากหลาย	✓	✓	✓		✓			✓	✓								

ผลลัพธ์การเรียนรู้ระดับหลักสูตร	ด้านคุณธรรม จริยธรรม			ด้านความรู้				ทักษะ ทักษะปัญญา			ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบต่อสังคม				ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี			
	1.1	1.2	1.3	2.1	2.2	2.3	2.4	3.1	3.2	3.3	4.1	4.2	4.3	5.1	5.2	5.3	5.4	
PLO4 สามารถคิด วิเคราะห์ ข้อมูลวางแผนและร่วมอภิปราย โดยใช้ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ และภาษาไทยเพื่อสื่อสารใน บริบทธุรกิจอย่างมีประสิทธิภาพ				✓		✓		✓		✓	✓		✓	✓			✓	
PLO5 สามารถบูรณาการความรู้ ด้านภาษาร่วมกับทักษะอื่น ๆ และนำไปประยุกต์ใช้ได้ อย่างมีประสิทธิภาพ					✓	✓			✓									
PLO6 สามารถเลือกและ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการ แสวงหาความรู้และนำเสนอได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	✓				✓		✓		✓	✓				✓	✓		✓	
PLO7 สำคัญในหน้าที่ของ ตนเองเคารพในสิทธิ มนุษยชน มีจิตสาธารณะ และรักองค์กร	✓	✓	✓								✓		✓					

2. ผลสรุปจากความต้องการของ Stakeholders ฝ่ายต่าง ๆ

2.1 ความต้องการจำเป็นฝ่ายวิชาการ

ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 4 ท่านได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาจีน แบ่งเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) ด้านรายวิชาในหลักสูตร

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยมีความเห็นว่า นอกจากการสอนความรู้ด้านภาษาจีนเป็นฐานหลักแล้วควรมีการสอนวิชาภาษาจีนในด้านธุรกิจ งานบริการและการท่องเที่ยวเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นกับพื้นที่และความต้องการจำเป็นของผู้เรียนที่คณะผู้จัดทำหลักสูตรได้ศึกษาวิจัย กล่าวโดยสรุปคือ การพัฒนาหลักสูตรปัจจุบันจะต้องมีการบูรณาการความรู้ศาสตร์ด้านภาษาจีนและศาสตร์อื่น ๆ ซึ่งการบูรณาการข้ามศาสตร์ทางหลักสูตรควรพิจารณาถึงเรื่องความร่วมมือกับสถานประกอบการเพื่อพัฒนาและผลิตบัณฑิตให้เป็นไปตามความต้องการของพื้นที่หรือตามความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบันซึ่งการออกแบบดังกล่าวถือเป็นจุดเด่นของหลักสูตรภาษาจีนปัจจุบันที่มีการบูรณาการความรู้ศาสตร์ด้านภาษาจีนกับศาสตร์อื่น ๆ หรือเป็นการจัดโครงการพิเศษตามความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เช่น โครงการอบรม บัตรมัคคุเทศก์หรือโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศด้านภาษาจีนต่าง ๆ เป็นต้น

2) ด้านความรู้ภาษาจีน

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยฝ่ายวิชาการล้วนให้ความเห็นตรงกันว่า หลักสูตรภาษาจีนบัณฑิตจะต้องมีความเชี่ยวชาญและมีความรู้ด้านภาษาจีนเทียบเท่ากับการวัดระดับความรู้ทางภาษาจีน HSK ระดับ 4 เป็นอย่างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายผู้ประกอบการที่ว่า บัณฑิตที่ไปทำงานในสถานประกอบการด้านต่าง ๆ เช่น ด้านบริการหรืออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว สิ่งที่มีความจำเป็นสูงสุดคือทักษะด้านภาษา เนื่องจากทักษะด้านอื่น ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องเฉพาะทางนั้นสถานประกอบการสามารถให้ความรู้หรืออบรมให้แก่บัณฑิตเพื่อความพร้อมในการทำงานได้ในระยะเวลาอันสั้น

นอกจากนี้สำหรับบัณฑิตที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางด้านภาษาจีนควรมีโครงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญด้านทักษะภาษาจีนหรือทักษะที่เกี่ยวข้องในการประกอบอาชีพให้มากยิ่งขึ้น เช่น ความรู้ด้านกฎหมายเกี่ยวกับการท่องเที่ยวหรือการจัดการทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งความรู้เฉพาะทางเหล่านี้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์นอกรั้วมหาวิทยาลัยได้เข้ามาให้ความรู้กับผู้เรียนโดยตรงซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่หลากหลายก่อนออกไปประกอบอาชีพในสังคมจริง

3) ด้านความร่วมมือ

หลักสูตรควรมีความร่วมมือที่เข้มแข็งกับองค์กรภายใน เช่น การจัดหลักสูตรภาษาจีนในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ของวิทยาเขตต่าง ๆ และความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำต่าง ๆ ในประเทศไทย เพื่อสร้างเป็นเครือข่ายทางวิชาการให้แก่คณาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้เรียนในหลักสูตรให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน นอกจากนี้ หลักสูตรควรมีความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยชั้นนำในประเทศจีน ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยในความร่วมมือในต่างประเทศจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่มีคุณภาพและผ่านการรับรองจากสำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เท่านั้น

4) ด้านอื่น ๆ

ผู้ทรงคุณวุฒิภายในมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์มีผลพิจารณาเห็นชอบให้หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความใฝ่รู้สามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่หลากหลายได้อย่างถูกต้องและสร้างสรรค์ และเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะทางภาษาต่างประเทศในการค้นคว้าอย่างเหมาะสมและจำเป็น ทางหลักสูตรควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถทำวิจัยทางด้านสังคมศาสตร์ในมิติที่หลากหลายตามความสนใจผ่านการอภิปรายเป็นกลุ่ม การทำรายงาน แผนงาน โครงการและการนำเสนอผลงาน

นอกจากนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยยังมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการกำหนดชื่อรายวิชาและคำอธิบายรายวิชาว่า ควรศึกษาชื่อรายวิชาและ

คำอธิบายรายวิชาจากหลากหลายแหล่งที่มา เพื่อเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนสามารถถ่ายโอนหน่วยกิตได้ ซึ่งจะเป็นผลดีในกรณีที่ผู้เรียนต้องการเปลี่ยนที่เรียน เนื่องจากผู้เรียนจะไม่ต้องลงทะเบียนเรียนใหม่ในรายวิชานั้น ๆ ทำให้ช่วยย่นระยะเวลาการศึกษาได้มากขึ้น

2.2 ความต้องการจำเป็นของผู้ประกอบการ

ผู้ประกอบการรวมทั้งสิ้น 4 ท่าน ได้เข้าร่วมวิพากษ์หลักสูตรและนำเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร ดังนี้

1) ด้านความรู้ภาษาจีน

ด้านความรู้ภาษาจีนผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายผู้ประกอบการเห็นตรงกันว่าทางหลักสูตรควรมีการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาจีนให้มีความเข้มข้นและสามารถพัฒนาทักษะและความรู้ด้านภาษาจีนของผู้เรียนให้อยู่ในระดับดีสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งควรส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถสอบผ่านการวัดระดับภาษาจีน (HSK) ที่ได้รับการยอมรับในระดับสากลและหากผู้เรียนมีความพร้อมควรส่งเสริมให้ผู้เรียนผ่านการสอบวัดระดับภาษาจีนด้านการพูด (HSKK) เพื่อเป็นเอกสารสำคัญให้ผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้ในอนาคต

2) ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตรนอกจากจะมีการจัดรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับทักษะและความรู้ด้านภาษาจีนแล้วทางหลักสูตรควรพิจารณารายวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับวิชาชีพในด้านต่าง ๆ ซึ่งในปัจจุบันการกำหนดรายวิชาทางด้านวิชาชีพเหล่านี้เป็นสิ่งที่สำคัญเพราะจะเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้เรียนมีสมรรถนะอันพึงประสงค์ก่อนออกไปประกอบอาชีพจริง นอกจากนี้ ควรมีการพิจารณาบรรจุรายวิชาที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมจีนสอดแทรกวัฒนธรรมการทำธุรกิจและสภาพปัจจุบันของประเทศจีนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับประเทศจีน คนจีนและวัฒนธรรมจีนซึ่งจากประสบการณ์ของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่าบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในองค์กรที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนนั้นโดยมากมีความรู้ด้านภาษาและทักษะด้านภาษาจีนเป็นอย่างดีแต่ขาดความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพประเทศจีนปัจจุบันและลักษณะคนจีนทำให้การสื่อสารและการทำงานนั้นไม่ราบรื่น

3) ด้านความร่วมมือ

ด้านความร่วมมือหลักสูตรควรมีการส่งเสริมความร่วมมือทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรและควรให้ชุมชนหรือสังคมได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในมิติต่าง ๆ หรือจัดเป็นโครงการความร่วมมือให้บุคคลภายนอกได้เข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษาให้แก่ผู้เรียน เช่น การอบรม บัณฑิตยุคพิเศษประเภทต่าง ๆ การขอเข้าศึกษาดูงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีน การส่งผู้เรียนเข้าไปฝึกงานหรือสหกิจศึกษากับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งโครงการความร่วมมือต่าง ๆ เหล่านี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนเป็นอย่างมาก กล่าวคือ สามารถให้ผู้เรียนมีทักษะและความเชี่ยวชาญในงานหรืออาชีพต่าง ๆ ก่อนจบการศึกษาและเข้าทำงานจริงในองค์กรชั้นนำในท้องถิ่นและในส่วนกลางได้

4) ด้านอื่น ๆ

หลักสูตรควรมีโครงการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีแรงบันดาลใจและรู้สึกรักในการเรียนภาษาจีน เนื่องจากแรงบันดาลใจและความสนใจจากผู้เรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้ผู้เรียนสามารถเรียนภาษาจีนได้อย่างมีประสิทธิภาพและราบรื่นผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลาย

4.1) การสร้างให้ผู้เรียนรู้สึกรักในสาขาวิชาและองค์กรผ่านกิจกรรมเครือข่ายสัมพันธ์โดยให้ผู้เรียนมีความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีจิตบริการหรือจิตสาธารณะผ่านกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยกำหนดคือกิจกรรมประโยชน์ของเพื่อนมนุษย์เป็นกิจที่หนึ่งหรือกิจกรรมอาสาต่าง ๆ ที่สาขาวิชากำหนด

4.2) ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพโดยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการออกแบบการเรียนการสอนหรือส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนมากยิ่งขึ้นผ่านกิจกรรมเดี่ยว/คู่หรือกิจกรรมกลุ่มและส่งเสริมให้ผู้เรียนมีกิจกรรมกับสาขาวิชาอื่น ๆ โดยการบูรณาการศาสตร์ภาษาจีนกับศาสตร์อื่น ๆ อย่างหลากหลาย

นอกจากนี้ ปัจจุบันผู้ประกอบการด้านต่าง ๆ เห็นว่า ภาษาจีนมีความสำคัญกับการดำเนินงานในหน่วยงานของตนอยู่ในระดับมาก - มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.9 และร้อยละ 27.7 ตามลำดับ และสถานประกอบการต่าง ๆ มีความเห็นเกี่ยวกับบัณฑิต

ที่ควรมีความรู้ด้านภาษาจีนในระดับมาก-มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 37.5 และร้อยละ 19.6 จากสถิติดังกล่าวพบว่า ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาที่มีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและการบริการรวมถึงกิจการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาษาจีนในเขตพื้นที่ ภาคใต้เป็นอย่างมาก ซึ่งระดับความรู้ภาษาจีนระดับกลาง (เทียบเท่ากับการสอบวัด ระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4) ถึงระดับสูง (เทียบเท่ากับการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 5) ของบัณฑิตที่ผู้ประกอบการมีความต้องการ คิดเป็นร้อยละ 52.7 และ ร้อยละ 36.6 ตามลำดับ ผู้ประกอบการมีความเห็นต่อบัณฑิตเกี่ยวกับสมรรถนะด้าน คุณธรรมจริยธรรม 3 ลำดับแรกคือ 1) มีวินัย ซื่อสัตย์สุจริตรับผิดชอบต่อตนเองและ ผู้อื่น คิดเป็นร้อยละ 91.1 2) มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพและปฏิบัติตามจรรยาบรรณ วิชาชีพ คิดเป็นร้อยละ 76.8 และ 3) มีความรับผิดชอบและสำนึกในหน้าที่ของตนเอง และผู้อื่นรวมทั้งเคารพในสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ คิดเป็นร้อย ละ 75.9 ส่วนความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านความรู้ 3 ลำดับแรก คือ 1) มีความ เชี่ยวชาญด้านภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 67 2) มีความรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงของ สังคม คิดเป็นร้อยละ 63.4 และ 3) มีความรู้ด้านทักษะการสื่อสารภาษาจีนทางธุรกิจ คิดเป็นร้อยละ 50.9 ความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านปัญญา 3 ลำดับแรกคือ 1) มีความ ใฝ่รู้และมีการเรียนรู้อยู่เสมอ คิดเป็นร้อยละ 77.7 2) มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์และรู้เท่าทันสถานการณ์และแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ และ 3) สามารถ บูรณาการทักษะความรู้และประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ความ คิดเห็นต่อสมรรถนะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 3 ลำดับ แรก คือ 1) มีความรับผิดชอบในหน้าที่และงานที่ได้รับมอบหมายทั้งงานส่วนบุคคล และงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำเป็นทีม คิดเป็นร้อยละ 90.2 2) สามารถปรับตัวและ รับฟังความคิดเห็นและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ทั้งในฐานะผู้นำและสมาชิกกลุ่มคิดเป็น ร้อยละ 81.3 และ 3) มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีสามารถปฏิบัติตนในสังคมได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 76.8 ความคิดเห็นต่อสมรรถนะด้านการคิดวิเคราะห์เชิง ตัวเลขการสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 3 ลำดับแรกคือ 1) สามารถใช้ทักษะ

ทางภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 83.9 2) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย คิดเป็นร้อยละ 58 และ 3) รู้จักเลือกและใช้รูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอได้อย่างมีประสิทธิภาพ คิดเป็นร้อยละ 56.3 สำหรับปัจจัยอื่น ๆ ผู้ประกอบการมีความเห็นว่าเป็นที่สมควรมีสมรรถนะด้านการตัดสินใจและสามารถทำงานได้ในภาวะความกดดัน สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างสร้างสรรค์และมีประเด็นที่สำคัญคือ การเรียนภาษาจีนในปัจจุบันควรเป็นการเรียนภาษาจีนที่มีการบูรณาการกับศาสตร์วิชาอื่น ไม่ควรเรียนภาษาจีนหรือทักษะภาษาจีนเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียวเพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการนำความรู้ภาษาจีนมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถามสมรรถนะของบัณฑิตที่ได้จากผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ภาคใต้ โดยสรุปพบว่า ในด้านคุณธรรมจริยธรรม ผู้ประกอบการฯ เห็นว่า บัณฑิตควรมีวินัย มีความซื่อสัตย์สุจริต และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ในด้านความรู้เห็นว่า บัณฑิตควรมีความรู้และทักษะด้านภาษาจีนที่มีความเข้มข้น ส่วนด้านปัญญาเห็นว่า บัณฑิตควรมีความใฝ่รู้ และมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง สำหรับด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบเห็นว่า บัณฑิตควรมีความรับผิดชอบในหน้าที่ในงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งงานส่วนบุคคลและงานที่ได้รับมอบหมายให้ทำเป็นทีม และในด้านการคิดวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เห็นว่าบัณฑิตควรมีการใช้ทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งข้อมูลดังกล่าวข้างต้นมีความสอดคล้องกับความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวิชาการและฝ่ายผู้ประกอบการทั้ง 8 ท่านที่หลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจได้เชิญมาวิพากษ์และให้ข้อเสนอแนะแก่หลักสูตรฯ

2.3 ความต้องการจำเป็นโดยผู้เรียน

แบบสอบถามความต้องการจำเป็นโดยผู้เรียนเป็นการเก็บข้อมูลจากผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคใต้ จำนวน 527 ชุด ประกอบด้วยข้อมูลด้านต่าง ๆ ได้แก่ 1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) ความต้องการจำเป็นต่อหลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี 3) ความต้องการจำเป็นต่อรูปแบบของหลักสูตร และ 4) ความคิดเห็นอื่น ๆ ต่อหลักสูตร ดังนี้

1) ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นนักเรียนแผนศิลป์ภาษาจีนหรือเรียนวิชาภาษาจีนเป็นวิชาเลือกในระดับมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ภาคใต้ทั้ง 14 จังหวัด จำนวน 527 คน

2) ผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 67.6 มีความสนใจที่จะเข้าศึกษาในหลักสูตรภาษาจีนของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ร้อยละ 61.9 มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ร้อยละ 21.1 มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชาภาษาศาสตร์และร้อยละ 11.1 มีความสนใจที่จะศึกษาต่อในสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

3) ผู้เรียนคิดเป็นร้อยละ 55 เห็นว่า ควรออกแบบหลักสูตรในรูปแบบ 3 + 1 โดยกำหนดให้เรียนในประเทศไทยเป็นระยะเวลา 3 ปีและไปศึกษาต่อในประเทศจีนเป็นระยะเวลา 1 ปี ขณะที่ผู้เรียนร้อยละ 35.5 เห็นว่า ควรออกแบบหลักสูตรในรูปแบบ 2 + 2 อย่างไรก็ตาม มีผู้เรียนร้อยละ 9.1 ที่เห็นว่าหลักสูตรควรจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยตลอดหลักสูตรทั้ง 4 ปี

4) ในปัจจุบันผู้เรียนเห็นว่า ภาษาจีนมีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 52.8 ซึ่งการเรียนภาษาจีนมีส่วนทำให้ผู้เรียนได้งานทำหลังจากจบการศึกษาแล้วคิดเป็นร้อยละ 97.5 ส่วนเหตุผลต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเลือกเรียนภาษาจีนในปัจจุบัน สามารถแบ่งได้เป็น เพื่อการประกอบอาชีพ คิดเป็นร้อยละ 82.4 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะทางภาษาจีน คิดเป็นร้อยละ 58.1 เพื่อการศึกษาต่อในประเทศจีน คิดเป็นร้อยละ 49.7 และร้อยละ 2.8 เป็นการเลือกเรียนตามกระแสนิยม

กล่าวโดยสรุปได้ว่า จากการเก็บข้อมูลผู้เรียนในเขตพื้นที่ภาคใต้ส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสาขาวิชาภาษาจีนกับมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี ดังนั้นการเปิดหลักสูตรภาษาจีนจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อตอบรับกับความต้องการจำเป็นของผู้เรียน

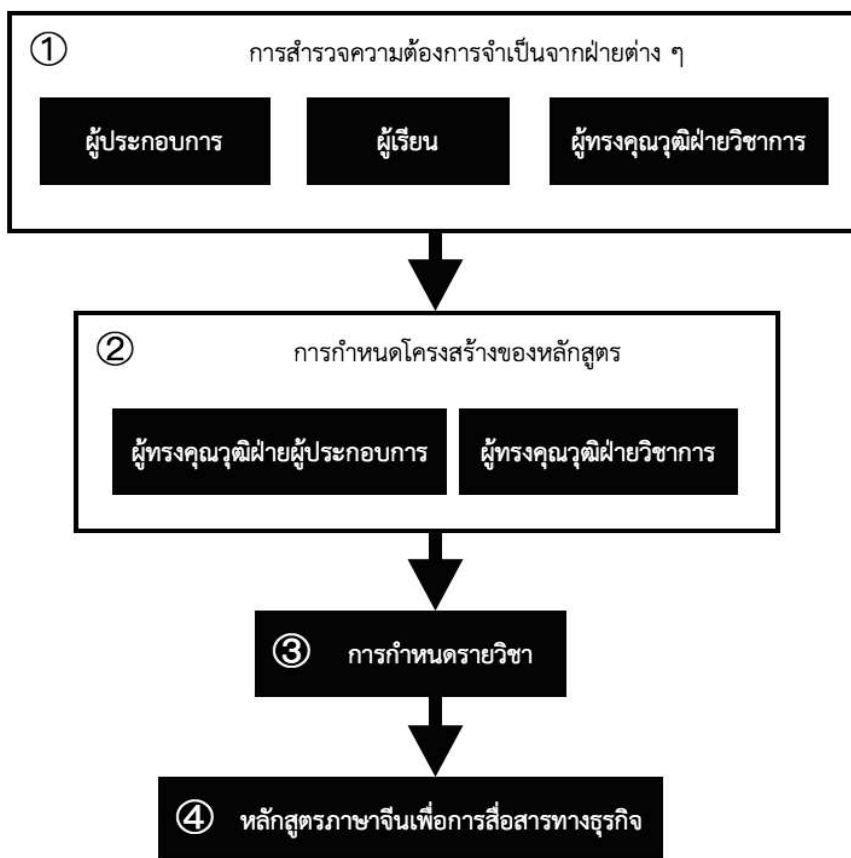
ในภูมิภาค นอกจากนี้ หลักสูตรภาษาจีนที่ผู้เรียนในเขตพื้นที่ภาคใต้มีความสนใจ เป็นอย่างมากคือ หลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจโดยเป็นการบูรณา การองค์ความรู้ทั้งภาษาจีนและองค์ความรู้ทางด้านธุรกิจเข้าไว้ด้วยกัน และ รูปแบบของหลักสูตรควรเป็นการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบ 3 + 1 คือ ศึกษาในประเทศไทยเป็นเวลา 3 ปีและไปศึกษาในประเทศจีนเป็นเวลา 1 ปี

3. ผลการพัฒนาหลักสูตรตามแนว OBE

ผลจากการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรตามแนว OBE ของหลักสูตรภาษาจีน เพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ ซึ่งได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรและความ ต้องการของท้องถิ่น ผู้ประกอบการ ผู้เรียน และผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวิชาการในมิติต่าง ๆ สามารถสรุปเป็นขั้นตอนการพัฒนาหลักสูตร (แผนภาพ 2)

แผนภาพ 2

การจัดทำหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจความต้องการจำเป็นจากฝ่ายต่าง ๆ คือ การสรุปความต้องการจำเป็นจากผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายต่าง ๆ ทั้งรูปแบบของการศึกษา ข้อมูล การทำแบบสอบถามและการจัดประชุมเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกถึงความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนที่จะต้องมีการบูรณาการศาสตร์อื่นเข้าด้วยกัน คือ ศาสตร์ด้านธุรกิจต่าง ๆ ให้ผู้เรียนสามารถมีความรู้ทางภาษาจีนที่มั่นคงและมีองค์ความรู้ด้านธุรกิจประกอบเป็นส่วนหนึ่ง และผู้เรียนมีความเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตรควรเป็นลักษณะ 3 +1 คือศึกษาในประเทศไทย 3 ปีและศึกษาในประเทศจีน 1 ปีเพื่อเพิ่มพูนทักษะด้านภาษาจีนให้มีความเชี่ยวชาญมากยิ่งขึ้น เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 2 การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร คือ การนำผลสรุปจากการสำรวจความต้องการจำเป็นจากฝ่ายต่าง ๆ มาวิเคราะห์และกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร ได้แก่ 1) รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่มีการจัดการเรียนการสอนเป็นระยะเวลา 3 ปีในประเทศไทย รวมกับการจัดการเรียนการสอนเป็นระยะเวลา 1 ปี ในมหาวิทยาลัยที่ผ่านการรับรองจากสำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ในสาธารณรัฐประชาชนจีน 2) การจัดการเรียนการสอนเชิงรุก (Active Learning) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของรายวิชาทั้งหมดในหลักสูตร 3) การศึกษาเชิงบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน (Work Integrated learning: WIL) ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ของจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะของหลักสูตร รวมทั้งการจัดโครงการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้บัณฑิตมีความเป็นเลิศทางภาษาจีนในด้านต่าง ๆ และ 4) การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานระดับความรู้ทางภาษาจีนของบัณฑิตให้มีความรู้ภาษาจีนเทียบเท่ากับการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4 เป็นอย่างน้อย เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 การกำหนดรายวิชา คือ การนำความเห็นต่าง ๆ จากความต้องการของผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายต่าง ๆ และโครงสร้างของหลักสูตรมาออกแบบและกำหนดรายวิชาให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น ผู้ประกอบการและผู้เรียน โดยเน้นวิชาพื้นฐานความรู้ทางภาษาจีนและวิชาเฉพาะทางด้านธุรกิจ ประกอบด้วย ธุรกิจ การท่องเที่ยว ธุรกิจการโรงแรมและธุรกิจทั่วไป เช่น รายวิชาภาษาจีนสำหรับงาน

บริการ รายวิชาภาษาจีนสำหรับการบริการอาหารและเครื่องดื่ม รายวิชาภาษาจีน สำหรับสินค้าออนไลน์ รายวิชาภาษาจีนสำหรับการสัมมนา เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 4 การจัดทำหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจ คือ การจัดทำรูปแบบตามรูปแบบการจัดทำหลักสูตรที่สมบูรณ์ตามที่มหาวิทยาลัย สงขลานครินทร์กำหนด และนำเสนอหลักคิดของหลักสูตรและนำเสนอหลักสูตร ภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจในระดับวิทยาเขตและระดับมหาวิทยาลัย ตามลำดับ รวมทั้งกระบวนการอื่น ๆ ที่มหาวิทยาลัยกำหนดอีกด้วย

สรุป

การจัดทำหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจจัดทำขึ้นตามหลักการ พัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE โดยมีการศึกษาและเก็บข้อมูลในด้านต่าง ๆ และ มีการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบที่หลากหลายทั้งจากการจัดทำแบบสอบถามและการ จัดประชุมเพื่อระดมความคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิด้านต่าง ๆ โดยหลักสูตรจัดทำขึ้น ตามความต้องการของท้องถิ่นฝั่งอ่าวไทยซึ่งมีความต้องการบัณฑิตที่มีความรู้ด้าน ภาษาจีนและความต้องการจากผู้ประกอบการที่ต้องการบัณฑิตที่มีความรู้ด้าน ภาษาจีนอย่างมั่นคงและมีองค์ความรู้ด้านธุรกิจเป็นองค์ประกอบหนึ่งของสมรรถนะ บัณฑิต โดยผู้เรียนมีความเห็นให้หลักสูตรมีรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบ 3+1 คือ ศึกษาในประเทศไทย 3 ปี (ชั้นปีที่ 1 2 และ 3) และในประเทศจีน 1 ปี (ชั้นปีที่ 4) ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิฝ่ายวิชาการมีความเห็นตรงกันว่า การจัดการเรียนการสอนในประเทศ จีนจะต้องเป็นมหาวิทยาลัยที่ผ่านการรับรองจากสำนักงานข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เพื่อเป็นผลดีต่อบัณฑิตเองในการรับรองวุฒิการศึกษาในอนาคตและระดับความรู้ด้าน ภาษาจีนของบัณฑิตควรมีความรู้ภาษาจีนเทียบเท่ากับการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK ระดับ 4 เป็นอย่างน้อยและจัดทำโครงการเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้บัณฑิต มีความเป็นเลิศด้านภาษาจีนในด้านต่าง ๆ ตลอดทุกปีการศึกษา เช่น โครงการอบรม บัตรมภ์คฤเทศก์ โครงการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนภาษาจีนธุรกิจ โครงการอบรม

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกฎหมายการท่องเที่ยว โครงการการจัดการและประสานงานใน
กองถ่ายภาพยนตร์ เป็นต้น

โครงสร้างของหลักสูตรประกอบด้วยจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร 134
หน่วยกิตและกำหนดให้ผู้เรียนได้ฝึกงานและสหกิจศึกษาทั้งในและต่างประเทศ มีการ
จัดการเรียนการสอนเชิงรุกไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 ของรายวิชาทั้งหมดในหลักสูตร และ
มีการศึกษาเชิงบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงานในหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 50
ของจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะของหลักสูตรซึ่งในหลักสูตรภาษาจีนเพื่อการ
สื่อสารทางธุรกิจ มีจำนวนรายวิชาที่จัดการศึกษาเชิงบูรณาการการเรียนรู้กับการ
ทำงานจำนวน 26 รายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะของหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 52 และ
หลักสูตรมีการออกแบบรายวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานใน
ปัจจุบันที่จะต้องบูรณาการความรู้ด้านภาษาจีนและศาสตร์แขนงอื่น ๆ ไปด้วยกัน เช่น
วิชาภาษาจีนสำหรับการบริการอาหารและเครื่องดื่ม วิชาภาษาจีนสำหรับสินค้า
ออนไลน์ วิชาภาษาจีนสำหรับการสัมมนา เป็นต้น

อภิปรายผล

ปัจจุบันภาษาจีนเป็นภาษาที่มีอิทธิพลมากที่สุดภาษาหนึ่งในสังคมโลก การ
ที่ภาษาประจำชาติใดมีอิทธิพลหรือบทบาทในสังคมโลกเป็นการสะท้อนให้เห็นว่า
ชาตินั้นกำลังมีอิทธิพลหรือกำลังมีการเจริญเติบโตอย่างก้าวกระโดดจนเป็นที่สนใจให้
ผู้เรียนศึกษาภาษานั้น ๆ เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ เช่น การทำงาน การทูต การศึกษา
 เป็นต้น โดยที่ Zhao (2015) ได้แสดงทัศนคติต่อภาษาจีนไว้ว่า เป็นอำนาจอ่อน
(Soft Power) ที่เป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวขับเคลื่อนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ของ
ประเทศจีน เช่น ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ การลงทุน และการศึกษา การที่เศรษฐกิจ
จีนมีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วส่งผลให้ภาษาจีนได้รับความสนใจจากผู้เรียนใน
ประเทศต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งปัจจัยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจเป็นแรงจูงใจ
เชิงใช้ประโยชน์ (Instrumental Motivation) ที่ทำให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศทั่วโลก

เริ่มให้ความสำคัญกับภาษาจีนมากยิ่งขึ้น ซึ่งประเด็นดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาและสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนแบบ 3+1 ที่จะต้องมีการบูรณาการศาสตร์ภาษาจีนกับศาสตร์ด้านธุรกิจเพื่อให้บัณฑิตที่จบการศึกษาจากหลักสูตรสามารถนำความรู้ด้านภาษาจีนไปใช้ประโยชน์ได้อย่างสมบูรณ์ โดยมีความรู้ด้านภาษาจีนและมีความรู้เข้าใจในวัฒนธรรมและสภาพปัจจุบันของประเทศจีน รู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ประเด็นดังกล่าวยังมีความสอดคล้องกับผลการสรุปแบบสอบถามของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตพื้นที่ภาคใต้ซึ่งเห็นว่า ภาษาจีนมีความสำคัญต่อการประกอบอาชีพในปัจจุบันเป็นอย่างมากคิดเป็นร้อยละ 61.1 และผลสรุปของแบบสอบถามสมรรถนะของบัณฑิตโดยผู้ประกอบการในเขตพื้นที่ภาคใต้ซึ่งเห็นว่า บัณฑิตควรมีความรู้ภาษาจีนเพื่อใช้ในการทำงานคิดเป็นร้อยละ 57.1 ที่ควรมีความรู้ภาษาจีนอย่างเข้มข้น มีความใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องมีทักษะการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีความรับผิดชอบในการทำงานและมีทักษะการทำงานเป็นทีม

นอกจากนี้ การสำรวจความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนของท้องถิ่น ยังสอดคล้องกับ Suwimon (2007) และ Kaewbut (2019) ที่กล่าวว่า การประเมินความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับความบกพร่องหรือสิ่งที่ควรได้รับการปรับปรุงและสามารถนำข้อมูลนั้นมาเป็นแนวทางในการพัฒนาให้ถูกทาง กล่าวโดยสรุปคือ การประเมินความต้องการจำเป็นเป็นกระบวนการในระบบการค้นหาคำถามความต้องการจำเป็น เพื่อให้ได้ข้อมูลในการตัดสินใจเลือกหรือหาวิธีแก้ไขปัญหานั้นได้ตรงตามสภาพหรือแก้ไขปัญหานั้นได้อย่างแท้จริง ซึ่งการศึกษาในด้านต่าง ๆ มีผลเป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นฝั่งอ่าวไทยและควรเป็นการพัฒนาหลักสูตรตามแนวทาง OBE เพื่อให้ตอบสนองตามความต้องการของผู้เรียนและผู้ประกอบการในตลาดแรงงานเขตพื้นที่ภาคใต้และภูมิภาคอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้

เพื่อรองรับการขยายโอกาสทางการศึกษาและกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้สนใจทั่วไป โดยไม่กำหนดกรอบเพียงการศึกษาในระบบหรือสำหรับนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา หลักสูตรภาษาจีนเพื่อการสื่อสารทางธุรกิจควรมีการพัฒนาหลักสูตรบัณฑิตพันธุ์ใหม่และทำแผนการศึกษาแบบโมดูล (Module) ตามนโยบายของกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.) ในระยะต่อไป โดยหลักสูตรควรสร้างความร่วมมือเพิ่มเติมกับผู้ประกอบการด้านธุรกิจทั้งในและต่างประเทศเพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสฝึกประสบการณ์เพิ่มเติมตามรูปแบบการศึกษาเชิงบูรณาการการเรียนรู้กับการทำงาน ลักษณะการเรียนสลับการทำงาน คือ ให้ผู้เรียนนำความรู้จากสถานศึกษาไปประยุกต์ใช้ในการทำงานและนำประสบการณ์จากการทำงานมาเป็นประเด็นในชั้นเรียนโดยต้องมีอาจารย์และพี่เลี้ยงในสถานประกอบการดูแลอย่างใกล้ชิด ลักษณะงานซับซ้อนตามชั้นปี คณาจารย์และพี่เลี้ยงร่วมกันประเมิน ซึ่งเป็นโจทย์หนึ่งที่มีความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปเกี่ยวกับการศึกษาการพัฒนาหลักสูตรภาษาจีนตามแนวทาง OBE ควรมีการขยายวงกว้างไปยังหลักสูตรอื่น ๆ ที่มีลักษณะหรือรูปแบบของหลักสูตรในลักษณะเดียวกัน เช่น หลักสูตรด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ หรือหลักสูตรที่มีความร่วมมือกับต่างประเทศทั้งในสังกัดมหาวิทยาลัยเดียวกันและหลักสูตรต่างมหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาเปรียบเทียบจุดเด่นและจุดบกพร่องเพื่อเป็นแนวทางในการนำจุดเด่นและจุดบกพร่องมาพัฒนาหลักสูตรให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้นต่อไป

References

- Curriculum Design as the OBE (Outcome-Based Education), n.d.
- Kaewbut, P. (2019). Needs assessment In Chinese skills development Case Study: Phuket International Airport Officials. *Journal of International studies, Prince of Songkla University*, 9(2), 46-64. [in Thai]
- Kaewbut, P. (2020). Chinese Readiness of the International Surat Thani Airport with Mice City: The Study of Landscape Linguistic. *Journal of Humanities Naresuan University*. 17(1), 89-104. [in Thai]
- Kaewbut, P. (2020). Students' Attention to the Additional Activities Outside the Chinese Class: Case Study of Students that Study Chinese Prince of Songkla University, Surat Thani Campus. *Srinakharinwirot Research and Development (Journal of Humanities and Social Sciences)*. 12(23), 27-38. [in Thai]
- Suwimon, W. (1999). *A synthesis of needs assessment techniques used in students' theses of faculty of Education, Chulalongkorn University* (Research report). Bangkok: Chulalongkorn University. [in Thai]
- Suwimon, W. (2007). *Needs Assessment Research*. Bangkok: Chulalongkorn University.
- Yurarach, S. (2011). The Approach of The Synthesis of Needs Assessment Works. *Journal of Education Naresuan University*. 13(2), 33. [in Thai]
- Zhao, S. (2015). *Language and Country*. Beijing: The Commercial Press. [In Chinese]